

תביעת ישראל שצירפו אותה לשוק הארץ רופי מוצדקת בהחלט, כי אנו מיסודנו ומבטחה לכללתנו — עם אירופי, אך אם מחר יקום שוק בינלאומי כלהוה, גם אז תהיה תביעתנו להצטרף אליו מוצדקת בהחלט, כי אם קיים בכלל בעולם לאום בינלאומי, משמע כמעט דבר והיפוכו, היו אנו העם היהודי והלאום הישראלי הננו מייצגים היסופי. ואם להביא בחשבון את קוטנה של המדינה ואת מספר אוכלוסייתה, אין מחירה לנו לכמות האירועים הבינלאומיים ולא תמיד לשבח, לא תמיד זה רק יבוא ויצא של אמנות ואמנים, אם כי גם בכך אין ספק שאנו עוצרים — מכחינה כמותית היא — על כל הגניע לנו והחמרת לנו מצד מעצמות עוינות. אך מילא, לעזרת יש כגן עניני של יציבה ותחבול או אשליית יציבה ותחבול. חמור יותר מה שמתר — זהו בימים האחרונים בחברת אחרת, בחברת פיליפי, התחרות בין היצוא והיבוא של פוש — גנסטרים, פועלים ותחת נדרשים עליהם ההשקפה הבינלאומית, גוברת והולכת ועוד מעט ואפשר יהיה להציע שמרוב האינטרסול עיבור מקצרות לחלואיב (רק לא לירושלים בבקשה), ויש כי ביום אחד אתה שופט על פושע אחד, ששכנס לישראל ומבטק מקלט על פושע שני שנמלט מישראל ומבטק מקלט בעולם, ולמחרת הצעה שניה הירדים. וכשאתה קורא על איזה מעשה שגם גדול או מעילה סתם אישם בעולם אלה מיד מתחיל לחשוש ולהתפלל: לחלואי שאלה י'יהי זה יהודי הנבטקס להיות. "עולה" ושלא יהיה זה אדם בין שחיו על ראשו ובין סרטן כדמד השחין כבוער ומחפיר אל החיים מסכן הסרטן, גם אם בראידיאלוגיה ובעני איום ולא על הקומיניזם עצמו ידובר כאן. אולם וכוך להיות רע ומיותר בשביל ארצה, שוב וכוך בשביל סין, ספק זה ספק זה הגניע היהודי צרפת בשביל העם היהודי, ובשביל העם היהודי בלבד הוא אסון כי פירושו ליוון. זו עובדה ועל רקע זה, גם על רקע זה יוברט מה במעשה אהרון כהן.

דואו נפנתה דוקא לא כדברי הרוב כי בית הדין העליון אשר הדיש וחייב את אהרון כהן למרות ההקלה בעונש (ועוד ישבו ומרבו בדרך ההגשמה, כי אם דבריו נשועו

ר ק ק י צ ת מ ע ו ב ר ת . . .

מאת דר ישראל אלדד

השופט ויתקון, אשר היה נתון לו לאהרון כהן ליתנות מהספק והיה מוכח אותו מוחסר הניכרות מספיקות לזערו. ונפתח בדבריו הכלליים: השקפת עולמו הקומניסטית (של אהרון כהן) לגבי הבעיות הכרוכות במקך צרפת, חשובה בעיניו לאן ישוער. אם כן יודע השופט ויתקון כי אהרון כהן הוא קומניסט, יתר על כן, אין הוא תמים לחשוב — כפי שהיה יכול להסתבר ממבטא זה, שה רק עניני תשלומים, כולם, מין פלוסופיה אקדמית, שהיה הוא גם אומר: המעצרות אינו מדען שחי בעולם החר אוריה הגרופה. מקצועו הוא מדען ש צריאה ליהודים. לא אז ומיון. והליברליזציה שברוסיה היא נחמה לרוסיים, רבים, אך אין בה שום נחמה לעם היהודי ולציונות. ודרך אגב: דוקא העוזה שקיבלה ישראל במשך שנות היס טוריות אחרות של קווינסקטור מיוחדת מהגוש הקומיניסטי, חברת רוסיקה בירשאל, ובנסק הצ'כ, נסמ אלה ארצות ודקה לא בימי הליברליזציה. דוקא בימי שלטון פולחן היהוד של סטאלין.

דואו שצאמר "להביל" בין פושעים פיליים לסוכנים בינלאומיים אידיאלוגיים, כאשר יבדל אדם בין שחיו על ראשו ובין סרטן כדמד השחין כבוער ומחפיר אל החיים מסכן הסרטן, גם אם בראידיאלוגיה ובעני איום ולא על הקומיניזם עצמו ידובר כאן. אולם וכוך להיות רע ומיותר בשביל ארצה, שוב וכוך בשביל סין, ספק זה ספק זה הגניע היהודי צרפת בשביל העם היהודי, ובשביל העם היהודי בלבד הוא אסון כי פירושו ליוון. זו עובדה ועל רקע זה, גם על רקע זה יוברט מה במעשה אהרון כהן.

קשה להבין מדוע רבים המעצרות ולו גם קומיניסטים ציוני, היה חושך מעצמת את התמימות הרבות שתחמה בבריוני עם הוא: קשה להבין מדוע רבים המעצרות שמות האנשים ביומנו (האנשים שהסוכן הוד התעניין אתה...) אפשר לשאל גם אם אדם אחראי וגאמן לא היה

פונה ביומנתו לשרותי הבטחון ומר דיע להם על בקשתו של א. אלו הן תמימות שאף אני התלבטתי בהן. ובכן, אילו תפש השופט המוכן לנכות את אהרון כהן כקניני של השור של המדע השד משיח הקומיניסטי בכלל וזה החברתי-מדיני בכלל התיכון בפרט, לא היה צריך להמנה מלכת. זה ברור למעלה מכל ספק שסוכן שואל על אנשים ותועזת באיורו כדי לדעת "מי" זה ומי לציוני. ואהרון כהן מהימן עליו לתת אינפורמציה. אם נתן או לא, זה לא הוכח. אם שהחובה אף לדברי השופט ויתקון אהרון כהן לא הודיע שירותי הבטחון של מדינתו ישראלית (מולדתו, "הראשונה") במה מתעניין שירות המודיעין של המדינה הזרה. ואף השופט ויתקון סבור שכל זה נוגע אדם אחראי וגאמן. ולא פירט אחריות למי ולמה נאמנית למי ולמה.

בזאת נעוצה כבר ראשית איה הבנה העמקה אשר כאן, כאשר אהרון כהן והיא רואה עצמו אחראי מאוד ונאמן מאוד אלא שאין צל של ספק שאמננותו ואחריותו לכולת הכללת שבמחשבתו הקומניסטית, שאותה סמלה לא כהן שמה ענינים הוא אילי, בגינה כמדינה" שאנו רצנו בה ורוצים בה ולא במדינה לפי החוון של חוון, אשר העדי כי אכן יודע על המעשים, ידע אלו מנוע והוא כי בעזרתו הלך אהרון כהן, ולא הלק עליו, כי אם הכביע על עצמו ועל כל תועזתו המרעיה היום "לצחון הגדול", כאשר לא הוכח לדעת בית הדין העליון אהרון כהן מסר ידיעות מדויות, ורק — כדבר החלטה הרוב בבכיהי: שאין צב שחודרים אשר נמסרו על ידי המעצרות "לכללי ידיעות באופן הובקי, ומדויקות הור, שבשבילו פעל א. ו. והוכח לבני המעצרות שסמסרו את הדין עזת התכונן לשלום בכשתון המדינה"

המוחזר, או על "הענינים הפות" כתיקונו המועד דן של בידי העליון. כי גם שני השופטים העליונים המר שינים ומחייבים את אהרון כהן שיחם הוא סעיפית-משפטית גרידא (אולי אין הם חייבים ביותר מה?) כשהם אומרים: גם עבורו של המעצרות כנסקן ציבורי מסור להנוצחו נתן מקום לספק, אם אדם כמותו היה מסוגל לבלבד במדינה. ער למסור סמירת ידיעות כשתונית, במרובו הפר של המושג, לסוכן ור". ראשית, ספק רב אם אהרון סוכן ראה בכלל בכך דוקא כחובת נכונה לדיועות כשתונית סמויות. שנית, לא יודעים אם שאל, ואם שאל היאך נענה. אך העיקר, לא היה המשיך של אוריה איהבנה: מה שקרוי כפי כולנו ובפי השופטים "בגידה במדינה" אינו חופף כלל את מה שאהרון כהן או אחר עלולים להכניס אל להוציא ממדינה. והחל לגמרי לא יתקשו — בקווינסקטורה מסוימות שהלוא שאל יזכו לה — להוכיח שחור על גבי כל זה. ההגדרו בכלל למדינה זאת רוצו מדי גנ לאמיתות-לברוד-לקומיניסטיאורי, למין ה.ס.ס.ר. של המורת התיכון. אין כן — לא כהן שמה ענינים הוא אילי, בגינה כמדינה" שאנו רצנו בה ורוצים בה ולא במדינה לפי החוון של חוון, אשר העדי כי אכן יודע על המעשים, ידע אלו מנוע והוא כי בעזרתו הלך אהרון כהן, ולא הלק עליו, כי אם הכביע על עצמו ועל כל תועזתו המרעיה היום "לצחון הגדול", כאשר לא הוכח לדעת בית הדין העליון אהרון כהן מסר ידיעות מדויות, ורק — כדבר החלטה הרוב בבכיהי: שאין צב שחודרים אשר נמסרו על ידי המעצרות "לכללי ידיעות באופן הובקי, ומדויקות הור, שבשבילו פעל א. ו. והוכח לבני המעצרות שסמסרו את הדין עזת התכונן לשלום בכשתון המדינה"

מכובן שרק תמונים ביוחרי יתיחסו כרצו גות לאופי "המועדי" לבלבד של הפגישות החר ידע את אהרון כהן עם הסוכן הור. ומה נעשת אם מחר תיערכנה פגישות כאלה לא בין מודרן ישראל ומוחרן" סוכן זה, כי אם למשל בין פסיקאי גרעני ישראלי ובין "פסיקאי" סוכן זה ליחוללי אינפורמציה" אלא שאר ותו פסיקאי גרעני ישראלי לא היה ברמול להיות חבר קיבוץ השומר הצעיר וחבר מפלגת הפיסים ועל כן מעשה הבגידה האפשרית המיוערת ולירודו הוואר"אית, לא ייבחר לציונה אוהד ומרדי, לא כאשר עורך הנוכח לדעת באמת כי אהרון כהן אינו פושע, כי אם כאשר הפשע של אהרון כהן הוא גנאה בעיני מבלטנו כמעשה לגשימי ואף מהפכני שהיה הוא באמצע לא עם סוכן אמריקני או מערב-גרמני, כי אם סוכן מדינת שגם אם אינה ידידותית לישראל ולעם היהודי, היא הרבה יותר וחושוב מזה: היא צעזעת הירובליזציה הקומניסטית שמעם האשליה המיר חלת. ואמת הכולים לשער על קלקה מה היה כותב "על המשמר" אילו הוכח למישונו המוסד מרעי כרחובות וממפלגת אחרת, כמע ברויק "רק" מגנ כות של שבעישרה טעם ובחשיאות שחיות?

המושם כך יש להתרע ברואש וראשונה נגד הטיולף שגמנים לסלק את משמעות פסקי-הדין: אהרן כהן לא זוכה, גם לאחר ביקורת התיק. גם ללא החוק שהוא מצאו בית הדין העליון אשם במגע עם סוכן זו ודיעצן ובמבטחה לפגוע בכשתון המדינה.

אך חמור מזה: מילא סוכנים ישנם בכל ארץ ומשתמי פעולה עם סוכנים בכל מקום, אולם לעתים רחוקות ימצא בללוי עורך גדול כזה אשר יאמר "אמן". למעשה הנידון אשר יודעה ועל כן כאשר חף משפט באופן אוב יקטיבו, כי אם כאשר הפועל בשליחות ובתחלה אידיאלוגית, יש אותו עורך. פירושו של דבר שכל אותו עורך, מפ"ם כולו — ועל מקיף אין לדבר כלל — מוכנים ומזוינים מחר להחלה למבוא שוב במגע עם שכאלה עם סוכנים וזים הדיועים כסוכנים וזים שהותם הפגוע, אך אין לחשוש שמה יעשו הם חמור מהפכה מה, הם יניפו דגל אהרם ועליו שם ברושצ'וב וזה הארץ, גם סטאלין, כאשר לחלה יעמוד הצבא האדום ממש על גבול המדינה ואף לא דקת לפני כן.

הם ענינים כולם "אמן" על כך, הם איך גם וורשים אפילו מאהרון כהן, החרות כי שמה או עשה "ששויות", כי אכן לא שניאה כי שטות הוא בעיניהם לזוא במגע עם סוכנים וזים ובלבד שאלה יהיו סוכנים של עולם "המחר" שלהם. ויש גם עורך אצלנו לעורך הזה וישנה מדינה רבת של נדר-ראקן ושל התבטלות כשריד לאמת הכלילות מאתמול ומתהקופה הטרודם והלארואף האגסי-ימלמלתי. ועל כן אותו יחס שומד שבשולח לאסיר הוא. ועל כן אותו שחרור סמיכות לחונ את "בגזנות" ואת ראש השנה בקיבוץ של שתי כידוע ראש השנה זה בגול יקודו של קיבוץ "השומר הצעיר". עליו לשמוע תקיפת שופר "השומר הצעיר". עליו לשמוע תקיפת שופר וזאת גם הלק "למשל", אם יש לו בכל מה השולף, לכבשה תמימה "מדנית" ומקצועית זו אשר שבת אהרון" כהן ואשר ביהדיהן המוחזר קבע שהוא מסר ידיעות סודיות ביועצן לסוכן זו. אם כי הוא עצמו לא סוכן ציוני, שאמנם רק ברוב למתאח, ובית הדין העליון קבע שאמנם לא יודע כי מסר ידיעות סודיות, אך ידוע שסמסר ידיעות. משמע בוגד רק לרבע, משמע: אינה בתולה תמימה אהרון כהן שמה, אינה לגמרי מעורבת, ורק קשה רק